

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/395/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515200565
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515200565.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci žalobcu E., právne zastúpeného P. proti žalovanému W., o zaplatenie 170,07 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 12C/43/2015-38 zo dňa 15. januára 2015 a o návrhu žalobcu na prerušenie odvolacieho konania, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na prerušenie odvolacieho konania **z a m i e t a .**

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom žalobný návrh v celom rozsahu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že pristúpil k skúmaniu premlčania s poukazom na zásadu hospodárnosti konania, ktorá musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní premlčanie nároku, vzhľadom na to, že v prípade zistenia premlčania nároku takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov. Právny vzťah medzi účastníkmi, založený zmluvou o pripojení, posudzoval ako spotrebiteľský vzťah a s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sa zaoberal premlčaním nároku bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľoval. Nakoľko uplatnenú pohľadávku bolo možné prvý krát uplatniť dňa 05.03.2012 (deň nasledujúci po odstúpení od zmluvy) a žalobný návrh bol na súde podaný dňa 27.01.2015, je žalobný nárok po márnom uplynutí 2-ročnej premlčacej doby podľa ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčaný. Žalobu preto zamietol bez toho, že by ďalej posudzoval vecnú správnosť a opodstatnenosť uplatňovaného premlčaného práva.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal záver súdu prvého stupňa, že nárok žalobcu je premlčaný. Uviedol, že podľa § 44 ods. 8 písm. b) zákona č. 351/2001 Z. z. odstúpil právny predchodca žalobcu ku dňu 04.03.2012 od zmluvy o pripojení, a to písomným podaním zo dňa 03.02.2012, pričom určil žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie do 26.02.2012. V súlade s § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, právny predchodca žalobcu uviedol neskorší deň odstúpenia od zmluvy, a to ku dňu 04.03.2012, čím premlčacia lehota začala plynúť 05.03.2012 a právo žalobcu by sa premlčalo 05.03.2015. Zastával názor, že nárok žalobcu nie je premlčaný. V prípade, že by odvolací súd nesúhlasil s vyššie uvedenou argumentáciou, požiadal o prerušenie konania s poukazom na § 109 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. c) O.s.p. Uviedol, že Okresný súd Košice II. dňa 08.09.2015 podal na Ústavný súd Slovenskej republiky

návrh na vyslovenie nesúladu ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. s článkom I. ods. 1 a článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v ktorom vyslovil názor, že ust. § 5b zákona č. 257/2007 Z. z. jednostranne zvýhodňuje dlžníka - spotrebiteľa, a to tým, že súd má povinnosť prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania ex offo. Takáto ochrana jedného z Ústavy Slovenskej republiky, v ktorom vyslovil názor, že ust. § 5b zákona č. 257/2007 Z. z. jednostranne zvýhodňuje dlžníka - spotrebiteľa, a to tým, že súd má povinnosť prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania ex offo. Takáto ochrana jedného z účastníkov občianskeho súdneho konania je v rozpore s princípom neustrannosti súdu, a teda aj s princípom právneho štátu.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), podľa ktorého súd prvej inštancie o návrhu žalobcu rozhodol. Podľa prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP, súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov, v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania.

6. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

7. Podľa § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

8. Súd môže prerušiť konanie, ak má za to, že v inom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať pre jeho rozhodnutie podstatný význam. Súd preto nemá povinnosť konanie prerušiť, ale iba takúto možnosť, ak otázky, ktoré sú predmetom konania, si nevie vyriešiť vo svojom konaní, prípadne aj ako otázky predbežné. Účastník môže navrhnúť takéto prerušenie konania, avšak súd nie je povinný takémuto návrhu vyhovieť.

9. Konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky, na ktoré žalobca poukazuje, sa týka súladu § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom odvolací súd pochybnosť o súlade danej právnej normy s Ústavou Slovenskej republiky nemá, ide o platné a účinné ustanovenie, ktoré je za splnenia podmienok stanovených v jeho hypotéze možné a zároveň nutné (viazanosť sudcu zákonom v zmysle článku 44 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) pri rozhodovaní súdu vo veci samej aplikovať. Odvolací súd preto nepovažuje za dôvodné prerušenie konania, a to ani podľa § 162 ods. 1 písm. b), ani podľa ust. § 164 CSP.

10. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

11. Žalobca v podanom odvolaní namieta, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Uplatňuje tak odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e), h) CSP.

12. Podstata uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP znamená, že účastník navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, čím vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý treba odstrániť. Žalobca v podanom odvolaní výslovne neoznačuje, ktorý dôkaz súd prvej inštancie nevykonal, napriek tomu, že tento odvolací dôvod uplatňuje. V podanom odvolaní uplatnenie tohto odvolacieho dôvodu ničím nekonkretizuje.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, ktorým dôvodom sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Na rozdiel od skutkového zistenia, ktoré je výsledkom činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, o nesprávne právne posúdenie ide vtedy, ak súd zistený skutkový stav nesprávne zhodnotil po stránke právnej, teda chybné aplikoval právny predpis.

14. V preskúmvanej veci dospel odvolací súd k záveru, že posúdenie nároku žalobcu súdom prvej inštancie je v súlade s právnym predpisom. Dôvodne súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný.

15. Dĺžku premlčacích dôb upravuje zákon. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V posudzovanom prípade premlčacia doba začala plynúť deň nasledujúci po odstúpení od zmluvy, t. j. dňa 05.03.2012, ktorý počiatok premlčacej doby žalobca v podanom odvolaní nespochybňuje a uplynula dňa 05.03.2014, preto je nárok, uplatnený na súde dňa 27.01.2015, premlčaný. Nakoľko návrh žalobcu bol uplatnený po uplynutí premlčacej doby, nebolo možné žalobcovi premlčané právo priznať. Súd prvej inštancie preto správne vo veci rozhodol, keď návrh žalobcu zamietol.

16. Zmluva zo dňa 10.09.2010, ktorú právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili, zmluva o pripojení, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté elektronické komunikačné služby v rámci programu služieb O2 Fér, je zmluva spotrebiteľská. Odvolací súd nespochybňuje, že zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách je zákonom *lex specialis* vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, a preto sa na daný zmluvný vzťah ustanovenia zákona o elektronických komunikáciách aplikujú. Pokiaľ žalobca od uzavretej zmluvy odstúpil a zákon o elektronických komunikáciách premlčanie neupravuje, platia pre premlčanie nároku všeobecné ustanovenia upravené v Občianskom zákonníku (§ 100 a nasl.). Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ku ktorému došlo v danom prípade listom zo dňa 03.02.2012, má podľa § 44 ods. 14 zákona o elektronických komunikáciách za následok zánik zmluvy, avšak nemá za následok, že nárok sa premlčí v lehote troch rokov, tak ako tvrdí v podanom odvolaní žalobca. Odstúpením od zmluvy vzniká na strane žalobcu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a premlčacia doba je dva roky (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

18. V odvolacom konaní mal procesný úspech žalovaný. Trovy odvolacieho konania mu nevznikli, preto odvolací súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 CSP rozhodol, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).